

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๓๘)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๔ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
เจ้าพนักงานออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน ๒. และ ๓. ของ (ก) ของ (๒) ของข้อ ๑๕ ของประกาศเจ้าพนักงาน
ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่
๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๒. กรณีขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ให้นิติบุคคลรับอนุญาต
ถือปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ เพื่อฝากเข้าบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศของตน นิติบุคคลรับอนุญาต
ไม่ต้องเรียกให้ผู้ซื้อยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมในทุกจำนวนเงิน โดยให้ถือปฏิบัติ
ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓ ด้วย

๒.๒ เพื่อชำระค่าทองคำนำเข้า ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ซื้อยื่นเอกสาร
หลักฐานประกอบการทำธุรกรรมในทุกจำนวนเงิน

๓. ในกรณีที่กำหนดให้ต้องมีการยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรม
ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติ ดังนี้

๓.๑ ในวันทำธุรกรรม (Trade date) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ซื้อยื่นเอกสาร
หลักฐานดังกล่าว เว้นแต่การซื้อเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมทันทีที่ไม่ใช่เพื่อค่าทองคำนำเข้า
เจ้าพนักงานผ่อนผันให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกเอกสารข้างต้นภายในวันครบกำหนดชำระเงิน
(Settlement date) แทนได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น

๓.๒ ในวันครบกำหนดชำระเงิน (Settlement date) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้
ผู้ซื้อยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าว ในกรณีการซื้อเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมล่วงหน้าตามวรรคสอง
ของ ๑. ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด หรือกรณีการซื้อ
เงินตราต่างประเทศเพื่อค่าทองคำนำเข้าในทุกจำนวนเงิน ทั้งนี้ ในการขอทำธุรกรรมเพื่อวัตถุประสงค์
ในการป้องกันหรือบริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนจากประมาณการ ให้ยื่นเอกสารหลักฐานที่แสดง
ภาระผูกพันหรือที่แสดงความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนแทนประมาณการ เช่น หลักฐานการเรียกเก็บเงิน”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ และหมวด ๔ ของลักษณะ ๒ และลักษณะ ๓ ในกรณีที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศขอขายเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมทันทีและธุรกรรมล่วงหน้า ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ซื้อขายเงินตราต่างประเทศแจ้งรายการในการทำธุรกรรมตามข้อ ๔๔ และให้นิติบุคคลรับอนุญาตดำเนินการได้ ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่เป็นธุรกรรมทันที ให้นิติบุคคลรับอนุญาตดำเนินการได้ทุกกรณี

(ข) กรณีที่เป็นธุรกรรมล่วงหน้า ให้นิติบุคคลรับอนุญาตดำเนินการได้ในกรณี

ดังต่อไปนี้

๑. กรณีผู้ซื้อขายมีเงินได้เงินตราต่างประเทศในอนาคต

๒. กรณีผู้ซื้อขายมีเงินในบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศของตนตามข้อ ๒๓

๓. กรณีผู้ซื้อขายดำเนินการเพื่อการป้องกันหรือบริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในข้อ ๑๕ (๑) (จ) โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคสองของ (๑) ของข้อ ๑๕ ที่ระบุเกี่ยวกับกิจการในเครื่องมือใช้บังคับกับกรณีการขายเงินตราต่างประเทศในข้อนี้ด้วยโดยอนุโลม

(๒) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติในเรื่องเอกสารหลักฐานประกอบการขอทำ

ธุรกรรมดังนี้

๑. นอกจากกรณีตาม (๒) (ก) ๒. ให้นิติบุคคลรับอนุญาตไม่ต้องเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมดังกล่าวแยกได้ ดังนี้

๑.๑ กรณีที่เป็นธุรกรรมทันที หากนิติบุคคลรับอนุญาตรู้จักผู้ขายดีพอ (Know Your Business) หรือการขายเงินในจำนวนเงินต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด

๑.๒ กรณีที่เป็นธุรกรรมล่วงหน้า หากนิติบุคคลรับอนุญาตรู้จักผู้ขายดีพอ (Know Your Business) และมีการควบคุมวงเงินการทำธุรกรรมล่วงหน้าของลูกค้า

สำหรับกรณีที่ไม่เป็นไปตาม ๑.๑ และ ๑.๒ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมสำหรับวัตถุประสงค์นั้น ๆ ด้วย

๒. กรณีขอขายเงินตราต่างประเทศดังต่อไปนี้ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ กรณีขายเงินตราต่างประเทศดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นธุรกรรมทันทีที่มีจำนวนเงินตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด หรือกรณีที่เป็นธุรกรรมล่วงหน้าในทุกจำนวนเงิน ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมดังกล่าว

๒.๑.๑ เงินที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์ในประเทศให้แก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ

๒.๑.๒ เงินที่ได้รับจากการขายสินทรัพย์ดิจิทัล

๒.๑.๓ เงินที่ได้รับที่เป็นเงินทุนอื่น ๆ จากต่างประเทศ ที่ไม่ใช่เงินลงทุนในกิจการในเครือหรือสาขา เงินลงทุนในหลักทรัพย์ เงินกู้ เงินให้กู้ยืม เงินส่วนต่างจากการทำธุรกรรมอนุพันธ์ ตามวัตถุประสงค์การรายงาน (Transaction Purpose Code) ในระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

๒.๑.๔ เงินที่ได้รับจากวัตถุประสงค์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่การค้าสินค้า บริการ รายได้ และเงินโอนและเงินบริจาค เงินลงทุน ชนบัตรเงินบาทและบัญชีเงินฝาก ตามวัตถุประสงค์การรายงาน (Transaction Purpose Code) ในระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

๒.๒ กรณีขายเงินที่ได้รับจากค่าทองคำส่งออก ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมในทุกจำนวนเงิน

๒.๓ กรณีขายเงินสดที่มีจำนวนไม่เกินวันละ ๑๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อผู้ขายแต่ละราย นิติบุคคลรับอนุญาตไม่ต้องเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมดังกล่าว

๒.๔ กรณีขายเงินสดที่มีจำนวนเกินกว่า ๑๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อผู้ขายแต่ละราย ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าเป็นการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ หรือเอกสารหลักฐานที่แสดงการได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศจากผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศภายใต้ขอบเขตการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต

๓. ในกรณีที่กำหนดให้ต้องมีการยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรม ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติ ดังนี้

๓.๑ ในวันทำธุรกรรม (Trade date) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าว เว้นแต่การขายเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมทันทีที่ไม่ใช่เพื่อค่าทองคำส่งออก เจ้าพนักงานผ่อนผันให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกเอกสารข้างต้นภายในวันครบกำหนดชำระเงิน (Settlement date) แทนได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น

๓.๒ ในวันครบกำหนดชำระเงิน (Settlement date) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ซื้อขายยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าว ในกรณีการขายเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมล่วงหน้าตามวรรคสองของ ๑. และ ๒.๑ ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด และกรณีการขายเงินตราต่างประเทศเพื่อค่าทองคำส่งออกในทุกจำนวนเงิน ทั้งนี้ ในการขอทำธุรกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันหรือบริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนจากประมาณการให้ยื่นเอกสารหลักฐานที่แสดงภาระผูกพันหรือที่แสดงความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนแทนประมาณการ เช่น หลักฐานการเรียกเก็บเงิน

(ข) ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อ ๑๕ (๒) (ข) และ (ค) โดยอนุโลมด้วย”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ ของประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๘ ในวันครบกำหนดชำระเงิน (Settlement date) ตามการขอซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมทันทีและธุรกรรมล่วงหน้าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ แล้วแต่กรณี ให้นิติบุคคลรับอนุญาตจัดให้ผู้ขอทำธุรกรรมรับมอบหรือส่งมอบเงินตราต่างประเทศตามธุรกรรมที่ได้ทำได้ ยกเว้นธุรกรรมดังต่อไปนี้

(๑) ธุรกรรมที่มีใช้ค่าทองคำนำเข้าหรือส่งออก ให้ผู้ขอทำธุรกรรมสามารถต่ออายุ ไม่ต่ออายุ หรือยกเลิกธุรกรรมเงินตราต่างประเทศที่ได้ทำได้ กับนิติบุคคลรับอนุญาตคู่สัญญาเดิมหรือคู่สัญญาใหม่ก็ได้ และให้ผู้ขอทำธุรกรรมสามารถหักกลบและรับหรือจ่ายส่วนต่างเป็นเงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้ หากเป็นการต่ออายุธุรกรรมดังกล่าว ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติตามวิธีการในการเรียกเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗

(๒) ธุรกรรมค่าทองคำนำเข้าหรือส่งออก ไม่ให้ผู้ขอทำธุรกรรมต่ออายุธุรกรรม โดยให้สามารถไม่ต่ออายุหรือยกเลิกธุรกรรมได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ และให้สามารถหักกลบและรับหรือจ่ายส่วนต่างเป็นเงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศก็ได้

(ก) กรณีนิติบุคคลรับอนุญาตที่เป็นคู่สัญญาเดิมยกเลิกหรือปรับลดวงเงิน Credit line ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาความเสี่ยงของนิติบุคคลรับอนุญาต โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาที่ได้ตกลงไว้ล่วงหน้าหรือตามความยินยอมของผู้ขอทำธุรกรรม หรือ

(ข) กรณีผู้ขอทำธุรกรรมไม่สามารถรับมอบหรือส่งมอบเงินตราต่างประเทศได้ครบตามจำนวน เนื่องจากมีการหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมการโอนเงิน เป็นต้น และขอไม่รับมอบหรือส่งมอบเงินตราต่างประเทศเฉพาะจำนวนที่เป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ทั้งนี้ เฉพาะธุรกรรมตาม (๑) กรณีที่ผู้ขอทำธุรกรรมซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศสำหรับวัตถุประสงค์ของกิจการในเครือ ให้กิจการในเครือข้างต้นเป็นผู้รับมอบหรือส่งมอบเงินตราต่างประเทศ รวมถึงให้รับหรือจ่ายส่วนต่างแทนได้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่งของข้อ ๒๐/๔ ของประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) การซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตถือปฏิบัติ ดังนี้

(ก) กรณีที่เป็นธุรกรรมทันที หากนิติบุคคลรับอนุญาตรู้จักผู้ซื้อขายดีพอ (Know Your Business) หรือเป็นการซื้อขายเงินในจำนวนเงินต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด นิติบุคคลรับอนุญาตไม่ต้องเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรม

(ข) กรณีที่เป็นธุรกรรมล่วงหน้า ให้นิติบุคคลรับอนุญาตเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องในทุกจำนวนเงินในวันทำธุรกรรม (Trade date) และให้สามารถดำเนินการได้ตามมูลค่ารวมของการลงทุนหรือธุรกรรมแต่ละประเภท”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของวรรคหนึ่งของข้อ ๒๐/๔ ของประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“(๓) การขอแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ให้ดำเนินการได้ทุกกรณีโดยไม่ต้องเรียกให้ผู้ขายยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมดังกล่าว”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๒๓ ของประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๑) ให้รับฝากเงินตราต่างประเทศดังต่อไปนี้ เข้าบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศได้ และให้ถือปฏิบัติตามขอบเขต หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวงเงิน สำหรับเงินที่รับฝากแต่ละประเภทด้วย

(ก) เงินที่ได้รับมาจากต่างประเทศ โดยให้หมายความรวมถึงเงินที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศซื้อ แลกเปลี่ยน หรือกู้ยืมจากนิติบุคคลรับอนุญาตและนำไปชำระหรือส่งโอนให้แก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ ให้รับฝากได้ไม่จำกัดจำนวน

(ข) เงินที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศซื้อ แลกเปลี่ยน หรือกู้ยืมจากนิติบุคคล
รับอนุญาต ให้รับฝากได้ไม่จำกัดจำนวน

(ค) เงินที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศได้รับโอนจากบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ
บัญชีอื่น ให้รับฝากได้ดังต่อไปนี้

๑. เงินที่ได้รับโอนจากบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศบัญชีอื่นของตน หรือ
บัญชีของบุคคลอื่น ให้รับฝากได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดจำนวน

๒. เงินที่ได้รับโอนจากนิติบุคคลรับอนุญาต หรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัย
ชำระเงินต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตประเภทอื่น ให้รับฝากได้ภายใต้ขอบเขตการประกอบธุรกิจแต่ละ
ประเภทโดยไม่จำกัดจำนวน

(ง) เงินที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศได้รับชำระจากบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ
บุคคลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดในข้อ ๑๕ (๑) (ง) หรือวัตถุประสงค์ที่เป็นธุรกรรมเพื่อการลงทุนตาม
ข้อ ๒๐/๓ ให้รับฝากได้ตามจำนวนที่ได้รับชำระ

ทั้งนี้ การรับฝากเงินตามวรรคหนึ่ง นิติบุคคลรับอนุญาตไม่ต้องจัดให้มีการยื่นเอกสาร
หลักฐานประกอบการทำธุรกรรมในทุกจำนวนเงิน ยกเว้นการรับฝากเงินตาม (ก) และ (ค) ๑. เฉพาะ
กรณีเงินที่ได้รับโอนจากบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ ให้นิติบุคคล
รับอนุญาตถือปฏิบัติเช่นเดียวกับการรับซื้อเงินตราต่างประเทศที่เป็นธุรกรรมทันทีตามที่กำหนดในข้อ
๑๗ (๒) โดยอนุโลม”

ข้อ ๗ หนังสืออนุญาตของเจ้าพนักงานที่ให้ดำเนินการใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามประกาศฉบับนี้และมีอยู่ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้
บังคับต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่หนังสืออนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มีขอบเขตน้อยกว่าที่กำหนด
ในประกาศฉบับนี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๘ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. ๒๕๖๙

(นางสาวพิมพ์พันธ์ เจริญขวัญ)

เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน